

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de març de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. A.M.R. va interposar demanda, de data 19-1-2007, envers l'O.A.E.A.A., segons la qual sol·licitava la condemna de la defenent a l'abonament de la quantitat de 37.413,26 euros, amb més els interessos legals i les costes judicials.

La representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda, per escrit de data 9-2-2007, i va demanar la desestimació de la demanda, amb imposició de les costes processals.

II.- En data 8-6-2007, l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, per la que determinava que "DECIDEIX Que ha de desestimar i desestima la demanda formulada en data 19 de gener del 2007 pel Sr. J.A.V., actuant en nom i representació del Sr. A.M.R. contra l'O.A.E.A.A., imposant a l'agent la totalitat de les costes judicials, inclosos honoraris d'advocat i procurador".

III.- La representació processal de la part agent va interposar recurs contra la sentència d'instància i, per escrit de 15-10-2007, va formular escrit de conclusions, en virtut del qual i per les raons contingudes en el mateix demanava la revocació de la sentència. Per el contrari, la representació processal de la part

recorreguda, va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 6-11-2007, segons el qual demanava la confirmació de la resolució d'instància, amb imposició al recurrent de les costes processals.

IV.- En data 17-1-2008 es va dictar Aute, en el que s'acordava el que segueix: "DECIDEIX ACORDAR incorporar a les presents actuacions la sentència dictada per la Sala penal del Tribunal Superior, de data 20-1-2006, dictada en les actuacions que deriven de la causa TC-194/4-00 i, una volta es trobi a les actuacions, conferir cinc dies a les parts per tal que al·leguin allò que al seu dret s'escaigui. No procedeix efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada".

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals la part recurrent fonamenta el seu recurs són, en essència, els que segueixen. En primer terme, estima que la sentència d'instància acull d'ofici l'excepció de cosa jutjada, però aquesta no pot ésser atesa, tota vegada que la sentència del Tribunal Superior de 20 de gener de 2006 va revocar la sentència del Tribunal de Corts i va deixar imprejutjada la qüestió civil.

Aquest primer argument ha de ser atès per aquesta Sala. En efecte, la sentència d'instància fonamenta la desestimació de la demanda en el fet que la sentència del Tribunal de Corts, de 17 de desembre de 2004, entén que concorre manca de legitimació activa en el Sr. A.M.R.. En canvi, la sentència del Tribunal Superior de Justícia, de data 20-1-2006, va resoldre: "DECIDIM 1.-Declarar extingida l'acció penal per motiu de prescripció, sens perjudici de les accions civils que la part recurrent pugui interposar en defensa dels seus drets.

2.- Declarar d'ofici les costes processals causades pel recurs.

3.- Retornar la causa al M.I. Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució".

Consegüentment, havent estat modificada la sentència condemnatòria penal i obrint el camí a l'exercici de les accions civil, esdevé clar que el fonament de la manca de

legitimació activa del Sr. A.M.R. no pot ara fonamentar-se en l'excepció de cosa jutjada apreciada d'ofici, atesa la nova sentència dictada per la Sala penal del Tribunal Superior, i més si es té en compte que l'objecte del recurs del Sr. A.M.R. feia referència, precisament, entre altres extrems, a la pretensió resarcitòria pels danys causats en la seva furgoneta. Afegir a més que la sentència del Tribunal de Corts no havia assolit tampoc el caire de cosa jutjada, des del punt de vista formal, i no material (aquest darrer el relatiu a l'exigència de la triple identitat), tota vegada que contra la mateixa s'havia interposar i es trobava pendent de resoldre un recurs davant la Sala penal del Tribunal Superior.

II.- En segon terme, considera la part recurrent que cal analitzar el fons de l'afer i, per tant, s'han d'examinar els arguments emprats per aquest part i estimar la demanda en reclamació de 37.413,26 euros, pels danys causats a la furgoneta del Sr. A.M.R..

La present petició la fonamenta la part recurrent, i agent a la instància, en que el propietari real de la furgoneta és el Sr. A.M.R., encara que fiduciàriament la titularitat és de la mercantil T. SA i que va restar clar en el procés penal. Afegeix que en aquest procés civil, s'ha acreditat, per còpia de l'acta de la junta de 30-6-1995, que la societat va assumir la titularitat solament per motius fiscals.

Com es pot observar, l'únic objecte del present procés civil rau en determinar si s'ha d'entendre que la titularitat del vehicle sinistrat pertany al Sr. A.M.R. o bé a la mercantil T. SA.

En relació a aquest extrem, s'ha d'assenyalar que existeixen dades contradictòries a les actuacions en relació a la titularitat real de la furgoneta implicada en l'accident. Així, per una banda, el propi Sr. A.M.R., en les declaracions efectuades a la Batllia (foli 74 de les actuacions penals) va declarar que la furgoneta era propietat de la mercantil T. SA, mentre que per l'altra existeixen la certificació del propi Sr. A.M.R., com a administrador i accionista principal de la mercantil T. SA. i l'acta de la junta, de data 30-6-1995, en la que s'assevera que el vehicle es troba a nom de la societat únicament per motius fiscals.

Front a aquestes contradiccions, aquesta Sala no pot tenir per acreditada la titularitat real i efectiva del vehicle implicat a l'accident per part del Sr. A.M.R., atès que es requereix, a criteri d'aquest Tribunal, una major activitat probatòria amb un resultat molt més

efectiu i desprovist de contradiccions, en ares a entendre que el propietari del vehicle és persona diferent de la titular administrativa del vehicle, en aquest cas, la societat mercantil.

III.- En consonància amb el que s'ha afirmat, procedeix confirmar la resolució d'instància, respecte de la manca de legitimació activa del Sr. A.M.R., encara que com s'observa del text de la present resolució per altres arguments.

Baldament el que s'acaba d'afirmar, la confirmació de la sentència no ha d'anar acompanyada d'una expressa imposició de les costes d'aquesta alçada, tota vegada que la mateixa es confirma per arguments diversos dels emprats per la resolució d'instància i perquè a més existeixen divergències en els resultats que proporcionen els mitjans probatoris. Aquests extrems justifiquen la no imposició de les costes d'aquesta alçada, d'acord amb les previsions de la Novel·la 82, cap. X.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. A.M.R. contra la sentència, de data 8-6-2007, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i confirmar íntegrament la seva part decisòria. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-